

Sygn. akt IV KK 153/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puzkarski

SSA del. do SN Dariusz Czajkowski (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **W. R.**,

podejrzanego o czyny z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. i art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 2 czerwca 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść podejrzanego od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 lutego 2015 r.,

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w J.

z dnia 23 października 2014 r., o ponownym umieszczeniu W. R. w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym

uchyla zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w J. i sprawę przekazuje temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, Sąd Okręgowy w K. utrzymał w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w J. z dnia 23 października 2014r., sygn. akt [...], o ponownym umieszczeniu W. R. w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym.

Kasację od tego postanowienia na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest art. 93 k.k. w zw. z art. 94 § 3 k.k., polegające na utrzymaniu w mocy postanowienia w przedmiocie zarządzenia na podstawie art. 94 § 3 k.k. ponownego umieszczenia W. R. w odpowiednim zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, wydanego bez obligatoryjnego wysłuchania lekarzy psychiatrów i psychologa.

Stawiając powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego w K. oraz utrzymanego nim w mocy postanowienia Sądu Rejonowego w J. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna.

Sąd Okręgowy zaakceptował bowiem wydanie przez Sąd I instancji postanowienia o ponownym umieszczeniu W. R. w zakładzie psychiatrycznym, bez wcześniejszego obligatoryjnego wysłuchania biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa. Przepis art. 93 k.k. ma charakter normy gwarancyjnej, zatem każde umieszczenie sprawcy czynu zabronionego w zakładzie psychiatrycznym musi być poprzedzone spełnieniem ustawowych warunków tej decyzji, stanowiących rękojmię, że nie będzie ona pochopna, a osobie podlegającej przymusowej detencji zapewnione będą wszelkie uprawnienia służące ochronie jej praw. Podnieść należy, że w doktrynie i w orzecznictwie istnieje zgodność poglądów, że ponowne umieszczenie na podstawie art. 94 § 3 k.k. sprawcy czynu zabronionego w zakładzie psychiatrycznym jest w istocie orzekaniem o stosowaniu środka zabezpieczającego, zatem stosuje się do niego wszystkie rygory wynikające z generalnej klauzuli określonej w art. 93 k.k. – w tym dotyczące konieczności wysłuchania przez sąd biegłych psychiatrów i psychologa wydających opinię (*vide* L. K. Paprzycki -*Przedmiot opiniowania psychiatrycznego i psychologicznego w postępowaniu karnym - wybrane zagadnienia*. Gdańskie Studia Prawnicze, 2003, z. 2, str. 203 -214; J. Bielański, *Z problematyki orzekania, wykonania i nadzoru nad*

przebiegiem wykonywania środka zabezpieczającego z art. 94 § 1 kodeksu karnego. Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego, z. 9 z 2001 r., str. 83 – 118; patrz też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2003 r., sygn. akt II KK 138/03, R - OSNKW 2003, poz. 1460).

W realiach przedmiotowej sprawy, w której ciężar gatunkowy popełnionych przez W. R. nie był na tyle duży, by samoistnie uprawdopodobniał określone w art. 94 § 1 k.k. zagrożenie popełnienia w przyszłości czynu o znacznej społecznej szkodliwości, konieczność wysłuchania biegłych psychiatrów i psychologa przed ponownym umieszczeniem podejrzanego w zakładzie psychiatrycznym jawiła się szczególnie wyraziście. Odstąpienie od tego wymogu w sposób rażąco naruszało zatem przepisy wskazane w kasacji Prokuratora Generalnego.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.